

ἀπόρων παίδων ὅπως ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῆς συγκροτηθῇ θίασος ὁργανικῆς μουσικῆς.

Βαρὺ δυστύχημα ἐπλήξε τὸν Σύλλογον ἀποθανόντος τοῦ Ἀριστείδου Α. Ρ. Ῥαγκαβῆ μέλους τικτικοῦ καὶ ταμίου τῆς ἐν Ἀθήναις Σχολῆς. Τὴν κηδεαίν του παρηκολούθησαν πενθοῦντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς, οἵτινες καὶ κατέθηκαν στέφανον ἐπὶ τοῦ φερέτρον, ἐν πολλῇ δὲ τῆς κοσμητικῆς τῆς Σχολῆς ὁ ἔφορος αὐτῆς κ. Ἀ. Διομήδης Κυριακὸς προσεφώνησε τὸν νεκρὸν κατατιθέμενον ἐν τῷ τάφῳ. Ὁ Σύλλογος καὶ ἡ Σχολὴ ἀπέστειλαν συλλυπητήρια πρὸς τὴν ἀτυχῇ χήραν ὑπηρεσάμεναι ὅπως ἡ εἰκὼν τοῦ συναδέλφου ἀγκρτηθῇ ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν συνεδριῶν καὶ τῶν μαθημάτων.

Ἐξελέχθη ταμίας τῆς Σχολῆς ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος συναδέλφου ὁ κ. Γεώργιος Δουρουτίης, κοσμήτωρ δ' ὁ κ. Κωνσταντῖνος Βάμβας.

Ἐξελέχθησαν μέλη τικτικὰ ἐνέργα οἱ κκ. Φρειδερίκος Φράγκ, Γεώργιος Βικέλας, Θεμιστοκλῆς Μιχαλόπουλος, Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, Ε. Ὁδεργ, Johnstone Cowrie. Τικτικὰ πᾶρεδρον οἱ κκ. Δημήτριος Σκυλίτσας καὶ Ξενοφῶν Κυριαζῆς. Ἐπίτιμον ὁ κ. Τερέντιος Μαρινάκης ἐν Ῥώμῃ. Ἀντεπιστέλλοντα οἱ κκ. Ἀλέξανδρος Φωκᾶς καὶ Κωνσταντῖνος Ἀποστολίδης ἐν Σέρραις, Κωνσταντῖνος Ἀποστολίδης καὶ Βασίλειος Παπαϊωαννίδης ἐν Μιηλοδίστῃ τῆς Μακεδονίας καὶ Νικόλαος Καραπάντσιος ἐν Ῥέσνῃ ὡσαύτως.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Ὁ Ἀριστείδης Ῥαγκαβῆς υἱὸς τοῦ ἐν Βερολίνῃ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλ. Ρ. Ῥαγκαβῆ ἐγεννήθη τῷ 1847 ἐν Ἀθήναις ἐνθα καὶ ἀπέθανε τῇ α' Νοεμβρίου 1878. Διατελὼν μέλος τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τοῦ 1875, ἐγένετο καὶ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ καὶ ταμίας τῆς ἐν Ἀθήναις Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων.

Μέχρι τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ διέμενεν ἐν Ἀθήναις σπουδάζων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀπελθὼν εἰς Γερμανίαν καὶ καταπαχθεὶς εἰς τὴν στρατιωτικὴν τοῦ Βερολίνου σχολὴν ἀπεφοίτησε τῷ 1866 τυχὼν κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ βαθμοῦ ἀριστα. Τότε ἀκριβῶς ἐξερράγη ὁ μεταξὺ Πρωσίας καὶ Αὐστρίας πόλεμος, καὶ ὁ Ἀριστείδης ἀνθυπασπιστὴς τοῦ μηχανικοῦ, ἐτίμησε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τοῖς πολεμικοῖς πεδίοις προδιδασθεὶς εἰς ἀνθυπολοχαγόν. Κατὰ τὴν ἀξιωμανημένον ἐν Σαδόβῃ μάχην τὸ σύνταγμα ἐν ᾧ ὑπηρέτει ὁ Ἀριστείδης προσετάχθη νὰ καταλάβῃ διὰ πάσης θυσίας θέσιν τινὰ ὀχυρὰν. Τὸ σύνταγμα ἐξελθὼν ἐκ τινος δάσους ἐφώρμησε κατὰ τῆς θέσεως, ἀλλὰ τὸ αὐστριακὸν πυροβολικὸν κατεκερμάτισεν αὐτὸ τοσοῦτον, ὥστε πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ συντάγματος ἐφρονεύθησαν σωθέντων τριῶν μό-

νων, τοῦ Ἀριστείδου, τοῦ λοχαγοῦ αὐτοῦ καὶ ἐτέρου τινός. Ὁ Ἀριστείδης παραλαβὼν τὸν λοχαγὸν αὐτοῦ τετραυματισμένον ὄντα ἔσωσεν αὐτόν. Μετὰ τετραετίαν ἐκραιγέντος τοῦ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Γαλλίας πολέμου συνεπολέμησε μετὰ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ διακριθεὶς ἐν τῇ πολιορκίᾳ τοῦ Μέντε καὶ τῇ τῶν Παρισίων καὶ προδιβασθεὶς εἰς ὑπολοχαγόν. Ἀλλ' ἔνεκα τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου παθὼν τὴν υἱείαν παρητήθη τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα κατετάχθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν κατὰ τὸν νόμον ὡς ἀνθυπολοχαγός, εἰς τὸ σῶμα τῶν Σκαπανέων, ἀλλὰ καὶ αὖθις ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ δεινωθείσης τῆς υἱείας αὐτοῦ. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον ὁ Ἀριστείδης συνειργάσθη μετὰ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς Σχολῆς εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ χάρτου τῆς Ἀττικῆς κατὰ σύστασιν τοῦ Γερμανικοῦ ἐπιτελείου, διὸ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐτίμησεν αὐτόν διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ σιδηροῦ Σταυροῦ. Ἐξέδοτο δὲ καὶ φυλλάδιον περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ πρωσσικὸν σύστημα μετὰ τινων ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων. Ἀδιζλείπτως δὲ μέχρι τῆς ὑστάτης αὐτοῦ πνοῆς κατεγίνετο σπουδάζων περὶ στρατιωτικὰ ζητήματα καὶ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου ὑφ' οὗ καὶ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ, ὡς προερρήθη, ἐξελέχθη καὶ ταμίας τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων. Ὁ Ἀριστείδης Ῥαγκαβῆς κατέλιπεν ἀτυχῇ χήραν τὸ γένος Σπ. Βαλτατζῆ καὶ δύο θυγάτρια.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.— Αἱ ἐν τῷ Ῥωσικῷ Καυκάσῳ ἐκδιδόμεναι Ἀρμενικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι οἱ Ἀρμένιοι συνέλλεξαν 70,000 ρουβλ. ὅπως ιδρύσωσιν ἐν τινι τῶν Ἀρμενικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας Ἀκαδημίαν· ὡσαύτως ἀθροίζουν κεφάλαιον πρὸς ἐκδοσιν ἀρμενικῶν βιβλίων.

— Κατὰ τινὰ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς ἐν Πετροπόλει ἐδρευούσης φιλολογικῆς ἐταιρείας (Ὁμπσεπτβο λουμπίτελεϊ πήσμενοστι) ἐγένετο γνωστὸν ὅτι τὸ ἱστορικὸν τμήμα τῆς ἐταιρείας ταύτης ἐπελάβετο τῆς ἐκδόσεως χειρογράφου ἐπιγραφομένου *Χρονογράφος Γεωργίου τοῦ Ἀμαρτωλοῦ* τῆς ΙΔ' ἐκατονταετηρίδος γεγραμμένου σερβιστί. Ἐν τῷ χειρογράφῳ τούτῳ εὑρισκομένῳ ἐν τῇ ἐν Μόσχᾳ Συνοδικῇ Βιβλιοθήκῃ περιέχεται ἡ σλαβικὴ μετάφρασις τῆς χρονογραφίας τοῦ Ἀμαρτωλοῦ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ χειρογράφου ἐπὶ περγαμηνῆς τῆς ΙΒ' ἐκατονταετηρίδος. Ἡ γλῶσσα τῆς μεταφράσεως εἶνε ἀρχαιοτάτη μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρονογράφου ἔπεται ἡ ἀφήγησις τοῦ μοναχοῦ Γεωργίου (*Georgii monachi vitae imperatorum recentiorum*), ἡ ἐκτυπωθεῖσα ἐν Παρίσις καὶ ἀναδημοσιευθεῖσα ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Βυζαντινῶν τῆς Βόννης.